

“Ha nem tudod, hová tartasz, minden út a sehovába visz.”
Henry Kissinger

Vezetői elképzelések oktatásról, kutatásról, illetőleg egyéb feladatellátásról

I. Az oktatásról

A Szegedi Tudományegyetem Természettudományi és Informatikai Karának oktatási portfólióját és stratégiáját az általa képviselt képzési területeken, a teljes képzési paletta biztosítása mellett, mindig a *magas hozzáadott érték és a kutatási eredményekre épülő magas színvonalú oktatás* jellemezte. A Szegedi Tudományegyetem, az ország egyetlen olyan integrált felsőoktatási intézménye, amely a teljes képzési szakstruktúra indításával igyekszik kielégíteni az országos, regionális és határon túli beiskolázási igényeket. A többciklusú rendszerre való áttérés, a folyamatosan változó jogszabályi háttér, és a finanszírozás alapelveinek bizonytalansága megnehezítik a magas színvonalú képzés fenntartását, de ugyanakkor megteremtették azt a képességet, hogy *a kar gyorsan tud reagálni a változásokra*.

A Bologna-típusú, többciklusú képzés bevezetése, 2005 óta töltöm be a kar oktatási dékánhelyettesi pozícióját. A karon elsőként az országban már 2005-ben indult alapképzési szak az informatika képzési területen. Sikerült mind az alapszakok, mind a mesterszakok alapításában és indításában az élen járni, így mára *a természettudományi és az informatikai képzési területen az összes alapszak, és a ráépülő diszciplináris mesterszak indul nappali tagozaton* (több szakon levelező tagozaton is). A műszaki alapszakok közül 4 indul a karon, és folyamatosan bővül az ezekre épülő mesterszakok köre. A környezetmérnök mesterképzés után 2014-ben készül el az info-bionika és a biomérnök mesterszak indítási anyaga. *Az oktatói létszám növelésével, az infrastruktúra (könyvtár, hallgatói laborok, tantermek, stb.) fejlesztésével sikerült megteremteni az ország legnagyobb kapacitású és legnagyobb hallgatói létszámmal rendelkező karát.*

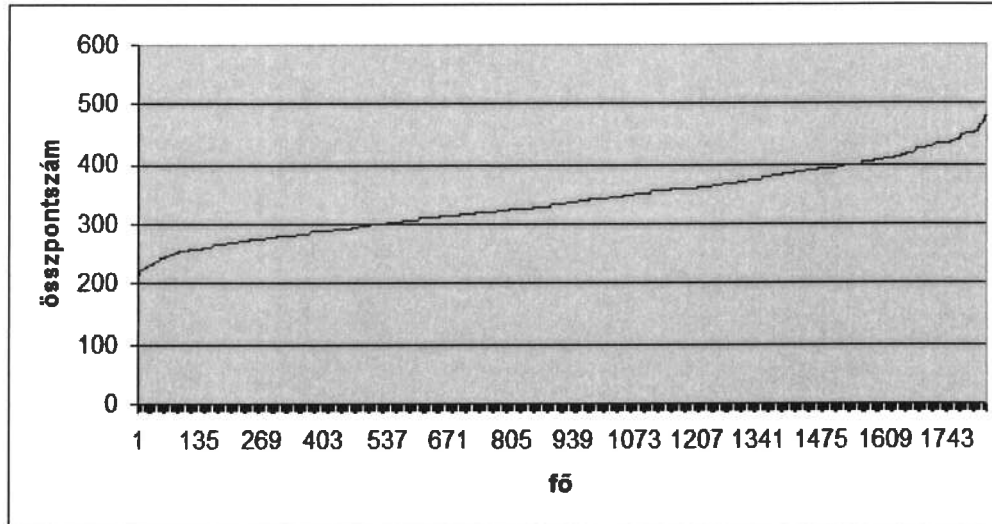
A karon jelenleg az *5300 aktív és kb. 800 passzív hallgató* folytatja tanulmányait. A hallgatók döntő többsége államilag támogatott, állami ösztöndíjas képzésben kezdheti el tanulmányait, hiszen a 3 képzési területen a biztosított a finanszírozott helyek száma, és a karon minden szakon van kapacitás a jelentkezők fogadására. A képzési területek támogatott jellege önmagában sajnos nem jelent akkora vonzerőt, hogy a túljelentkezés gondjával

küzdjünk. Az elmúlt éveket az jellemezte, hogy az *első helyen jelentkezők száma 1,5-1,7-szerese volt a felvettének*. A felvételi eljárás lebonyolítása alapján, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy 3 első helyes jelentkező közül 2 biztosan bekerült a kar valamelyik képzésébe.

	Jelentkezők				Felvettek		
	Össz.	Első	AN	Állami	Össz.	AN	Állami
2006/Á	3325	1565	2800	3084	1675	1303	1455
2007/Á	3448	1485	2918	3263	1698	1447	1550
2008/Á	3139	1341	2525	2950	1521	1188	1439
2008/P	138	138	41	49	124	37	42
2009/K	1	0	0	1	0	0	0
2009/Á	4273	2155	3087	4066	2170	1531	2039
2009/P	115	115	47	0	99	40	0
2010/K	37	31	0	37	20	0	20
2010/Á	4701	2383	3333	4492	2238	1568	2105
2010/P	117	117	42	0	91	34	0
2011/K	64	51	0	63	38	0	38
2011/Á	4978	2525	3481	4739	2008	1295	1869
2011/P	80	80	0	0	42	0	0
2012/K	74	55	0	74	35	0	35
2012/Á	4138	1995	2989	3938	1849	1309	1741
2012/P	102	102	72	0	86	61	
2013/A	3673	1773	2546	3485	1591	1082	1475

Felvételi eljárásokban a jelentkezők és a felvettek száma a TTIK-n 2006 és 2013 között (forrás: felvi.hu)

A felvételi eredmények részletes értékelése nem a dékáni pályázat feladata, de a számok mögött megjelenik a kari beiskolázási stratégiája és a számok pusztá megjelenítése elrejthet belső és rajtunk kívül álló folyamatokat is. *A teljes portfólió kínálatával és a normatív finanszírozás nyomása alatt a karon rákényszerültünk, hogy a kapacitásunk teljes keretét feltöltsük hallgatókkal.* A nem túl magas túljelentkezés azonban nagyon eltérő tudású bejövő hallgatói kört eredményez. A felvettek pontszáma átlagosan jónak mondható az ország különböző intézményeit összehasonlítva (az ELTE átlagainál 30-40 ponttal alacsonyabb, a DE, a PTE átlagainál 20-30, a NYF, EKTK, NYME átlagainál 40-60 ponttal magasabb a felvettek átlaga). A felvettek pontszáma azonban nagy szórást mutat, 10-20 százalékuk a minimum pont közelében van, 50-70 százalékuk az átlag pontszám közelében és csak 15-20 % ér el 400 pont fölötti teljesítményt.

Felvételi pontszámok az összes felvett alapszakos hallgatóra a 2012-es normál felvételi eljárásban (minimum 220, max. 480 pont)

A felvételi statisztikát jelentősen befolyásolják külső szabályozások, különösen, ha azok a felvételi jelentkezési időszakban születnek. Ezek közé tartozott a 2008-as felvételi rendelet-módosítás, 2011-ben a kapacitás számok csökkentése, és a 2013-as felvételi eljárás rendjének folyamatos változtatása. Ezek az események mindig érzékenyen érintették a kart, mert a jelentkező elbizonytalanodása mellett, a kar alapvetően regionális beiskolázási területét alacsony demográfiai mutatók, és alacsony munkaerőpiaci lehetőségek jellemzik.

A jelentkezések csúcsa 2009-ben és 2010-ben volt, de ebben szerepet játszott az is, hogy az alapképzésbe 2006-2008 között bekerülő, de jogviszonyukat elvesztő hallgatók újravételeivel folytatatták a képzésüket úgy, hogy a 12 támogatott félévet teljesen felhasználhatták az adott szak elvégzésére. Az újrjelentkezők száma kb. 20-30 %-os is lehetett egyes szakokon, ami jelentősen nehezítette az oktatás szervezését és torzította a finanszírozás-számítás mutatószámait. 2011-es Nemzeti Felsőoktatási törvénnyel ez megváltozott, mivel az adott szakon már elhasznált, finanszírozott féléveket be kell számítani. A jelentkezések száma ugyan csökkent, ám folyamatosan nő a karon az átsorolások miatt az önköltséges hallgatók száma és ezáltal oktatási bevétel.

A kar beiskolázási stratégiája folyamatosan igazodik a változó körülményekhez, de a *regionális elv és a teljes portfólió megtartása* mellett kibővült a *minőség javítása* irányába. Ezt az irányt a tájékoztató anyagok frissítésével, az iskolák folyamatos látogatásával, egyetemi nyílt napokon és szakmai napokon való részvétellel, még több személyes találkozás

lehetőségével, valamint a Kutató Iskolai programmal próbáltuk támogatni. Érdemes lesz a beiskolázási stratégiát ilyen szempontból is megújítani. Egyre nagyobb hangsúlyt kell fektetni a munkapiaci visszajelzéseire. Ahogyan eddig is, a jobb középiskolai eredménnyel, magasabb tudással rendelkező hallgatók SZTE-re vonzásakor elsősorban a budapesti és újabban a külföldi egyetemekkel vagyunk versenyben.

Az alapképzésben az oktatás két nagy feladata a *lemorzsolódás csökkentése és a tehetséggondozás kiszélesítése*, melyek nagyon eltérő oktatói hozzáállást, ill. oktatásszervezést igényelnek. A karon félévente 700-900 hallgató jut el legalább egy tárgyból a harmadszori kurzusfelvételig. Önmagában a három kurzusfelvétel, a többszöri vizsgázás is jelentős oktatási kapacitást köt le. A sikeresen tovább haladó hallgatók közül azonban sokan, a képzési idő kitolódása miatt, átsorolásra kerülnek önköltséges képzésbe, ami olyan terhet ró rájuk, hogy sokszor nem tudják tanulmányaikat befejezni. Jellemző a lemorzsolódás tanulmányi okokból is, így a végzetek aránya az alapképzés után csak jó esetben éri el a 30-40%-ot. Kutatóegyetemi karként a tehetséggondozás, a jó hallgatók megtartása és a mesterképzésbe irányítása a legfontosabb feladat. Jó példa az Informatikai Tanszékcsoport működő *Tehetséggondozó programja*, melyet oktatásszervezési eszközökkel is tudunk támogatni.

Az alapszakokon a tömegképzéshez nem, vagy nehezen tudtak az oktatók alkalmazkodni. Megszűntek a korábban jól szervezhető, mentorálható évfolyamok és az ehhez jól illeszkedő *évfolyamfelelősi rendszer*. A *képzők képzése kiemelt feladat* már most is a karon, amit elsősorban TÁMOP projektek keretében szerveztünk (digitális tananyagfejlesztés, digitális írástudás fejlesztés, IKT technológia az oktatásban, idegen nyelven történő oktatásban résztvevők nyelvtudásának fejlesztése, stb.). Ezen túl a *módszertani fejlesztést is ki kell szélesíteni*, hiszen a fiatalabb oktatók döntő többsége nem rendelkezik tanári oklevéllel vagy módszertani ismeretekkel.

A belső erőforrások fejlesztésének alapja az *önértékelésen alapuló minőségbiztosítás*, melyet formálisan minden akkreditáció során elvégzünk, de közvetlenebb visszacsatolás csak a *szakok belső önértékelésével indulhat el*, melyet 2013-ban elkezdtünk és hatása már a 2014 őszen induló képzésekben meg fog mutatkozni. Az optimális arány az lenne, ha az alapszakos induló hallgatói létszám 40-60 %-a végezne és 35-45 %-uk bekerülne a mesterképzésbe, így *minden diszciplináris mesterszak fenntartható lenne a finanszírozott létszám alapján*.

A természettudományi alapszakok esetében elsődleges feladat a *mesterképzés létszámának bővítése*. Ennek forrása csak az alapszakon végzettek számának növelése lehet, miután az a tapasztalatunk, hogy a hallgatói mobilitás nem eredményez egy hazai intézményben sem új hallgatókat. Az *informatika* területen az elmúlt évben nőtt a végzettek száma, de még sokan nem szereznek diplomát, sőt diplomaszerezés előtt elhelyezkednek a munkapiacion. A mesterképzés az informatika területen várhatóan nem fog tovább bővülni (legfeljebb az info-bionika mesterszak révén). A mesterszakok szerepe és jelentősége megmarad az oktatói, kutató-fejlesztői utánpótlás nevelésében, így itt a minőség javítására kell még nagyobb hangsúlyt fektetni. A *műszaki* szakok esetében a mesterképzés kiszélesítésében van komoly fejlesztési lehetőség, hiszen az alapszak elvégzése után jelenleg csak a környezetmérnök szakos hallgatók tudják mesterszinten folytatni tanulmányaikat. A szakindítások előkészítése elindult, így 2014 őszén, de legkésőbb 2015-ben két új szakkal fog bővülni a kar képzési palettája ezen a szakterületen is.

A diploma nyelvi követelményi nem változtak a karon, továbbra sem támogatom a könnyítéseket, de lehetőséget látok arra, hogy a néhány tanszékcsoporton (pl. Földrajzi és Földtani Tanszékcsoport) már alkalmazott módszerekkel *támogassa a kar a nyelvvizsgára való felkészülést, a szakmai anyaggal bővített nyelvvizsga előtérbe helyezését*.

Stratégiai döntés lehet a karon, hogy *érdemes-e a levelező alapképzést tovább folytatni, különösen, ha nem lesz államilag támogatott ez a képzés*.

Az *osztatlan tanárképzés* tervezésében részt vettem még 2010-ben, de az ott elfogadott elveket később a főiskolai lobbí megtorpedózta azzal, hogy elérte az egységesnek képzelt általános iskolai és középiskolai tanárképzés szétválasztását és ez a törvénybe is belekerült. Az intézményi szakindítást előkészítő tárgyalásokon határozottan képviseltem azt az álláspontot, hogy a természettudományos, informatika és matematika tanárképzésben mind az általános, mind a középiskolai tanárképzésben a Kar vezető szerepet játsszon, hogy a 6 féléves közös képzésben nem lehetnek különbségek és kizárólag szakmai alapon történhet a társkarok oktatóinak bevonása. Az egyeztetési folyamat nagyon eltérő álláspontokról indult, de a végére sikerült a karon megfogalmazott elvárásokat megvalósítva a képzéseket megszervezni és indítani 2013 őszén. A *Tanárképző Központ koordináló szerepével egyetértek*, és támogatom, hogy a szakok akkreditációja megtörténjen, valamint létrejőjenek a *tanártovábbképzések* az intézményben. Mindenképpen fontos lesz a *szakpárban induló képzések számának csökkentése* és néhány szak (matematika-fizika, matematika-informatika,

biológia-kémia, földrajz-történelem, stb.) felfuttatása az optimális induló létszámra: 1-2 fővel szakpár indítását nem támogatom a karon.

A *tanártovábbképzés stratégiai jelentőségű*, így ebben mindenképpen fejlődnie kell a karnak. Minden természettudományi szakon, a matematika és az informatika tanár szakosainak is kínálnunk kell képzéseket általános és speciális tematikákkal egyaránt. Ezek indítására már 2014-ben is lehetőséget kell biztosítani. Érdeemes figyelembe venni az Európai Felsőoktatási Térségben már bevált módszereket ebben a témában, és igénybe venni a terület szakértőinek tapasztalatait.

A képzési portfólió bővítését, a szakok létszámának változását, változtatását - a kari stratégiába való illeszkedés mellett - meg kell előznie egy *komplex jellegű költség-haszon elv elemzésnek*, mely az előnyöket és a hátrányokat nemcsak oktatási, hanem gazdasági irányból is elemzi.

A *felvételi rendszer változásai* (a minimum pont növekedése, az emelt szintű érettségi, a nyelvvizsga, mint bemeneti feltétel) valószínűleg önmagukban is jelentős létszámcsökkenést eredményeznek. Ha a finanszírozás normatív jellegű lesz, akkor a kari stratégiában továbbra a fenntartható létszámú szakok indítása marad az elsődleges feladat, és az oktatás belső fejlesztésével kell törekednünk a magasabb diplomaszerezési arány elérésére.

Véleményem szerint az *idegen nyelvű képzéseknél* csak az oktatási adminisztráció és a beiskolázás módszereinek fejlesztésével lehet eredményt elérni. Az alapképzésben nem, de a *mesterképzésben* és a *doktori képzésben*, valamint néhány speciális továbbképzésben van kapacitásunk idegennyelvű képzések indítására. Mesterképzésben a biológus, vegyész, programtervező informatikus mesterszakban vannak indulhat elsőként. Az összes doktori képzésben már most is van lehetőség külföldi hallgató fogadására. A további területek lehetnek: geoinformatika, EU-s környezetvédelem, MOL szakképzések, stb. A teljes képzési idejű itthoni idegennyelvű képzések mellett érdemes a *közös képzés* és a *kettős diploma* megszerzését lehetővé tevő képzések indítását kezdeményezni külföldi partner-intézményekkel.

A *kooperatív képzési kínálatot* elsősorban az ipari partnerekkel közösen együttműködve, az ő igényeikhez illeszkedve kell bővíteni. Ennek haszna nemcsak az oktatási bevételek növelésében jelentkezik, hanem bővíthet a hallgatók részére biztosított (szakmai) gyakorlati helyek száma, és növekedhet a kutatás-fejlesztési projektek indításának esélye, tekintettel az új EU-s támogatási elvekre.

Társkarokkal való oktatási együttműködés

A MAB akkreditációk kritériumai között szerepel a kar által képviselt képzési területek intézményen belüli felügyelete. Ez az elmúlt években egyre többször okozott konfliktust a társkarokkal, különösen a Mérnöki Karral, a JGYPK-val és az ÁOK-val. A Mérnöki Karral a konfliktus csökkent, hiszen a műszaki képzési területen folyamatosan voltak közös szakindításaink, és az intézményi kapacitás növelésében mindkét karnak azonos érdekei vannak. A két kar kapcsolatát fenntartva fontosnak tartom, hogy e két kar fedje le a műszaki képzést az SZTE-n belül. A fejlesztésekben arra kell törekedni, hogy *a párhuzamos kapacitások csökkenjenek, és a szinergia optimálisan érvényesüljön.*

A JGYPK-val a természettudományi és informatikai képzés intézményi stratégiájáról kell megállapodni, mert ez már régóta akut probléma. *A párhuzamos kapacitások fenntartása és az egyre szűkülő beiskolázási piac további szételgetésének nincs értelme.*

Az orvostudományi képzési területen nemcsak az ÁOK-val, hanem a Fogorvostudományi Karral és a Gyógyszerésztudományi Karral is együttműködik a TTIK oktatási és kutatási területen egyaránt. Az oktatás területén mindenképpen rendezni kell *a külföldi hallgatók oktatásával kapcsolatos szerződéseket*, beleértve az oktatói megbízási szerződéseket és a finanszírozási szerződéseket is. A Kar átoktatási bevételeinek növelése érdekében, ezen hallgatók után járó bevételeket az illetékes egység működésére kell fordítani. A kari idegennyelvű képzések indítása miatt át kell gondolni, hogy a tervezett képzésekben milyen szerepet kaphatnak a jelenleg más karokon folyó képzésekbe bevont oktatóink. Ugyanakkor néhány induló képzésünkbe (pl. Vegyész MSc, Biológus MSc képzés) beiskolázhatók lehetnek a már itt tanuló külföldi hallgatók is. MGK? GTK? és a többiek? Fél-fél mondat!

Más oktatási intézményekkel való oktatási együttműködés

A beiratkozásokkor készült beiskolázási térképek alapján a Dél-Alföldi régiót és részben vajdasági és erdélyi határmenti településeket tekinthetjük jelenleg az SZTE, így a TTIK fő beiskolázási területének. A régióban nincsenek a Kar által lefedett képzési területeken működő intézmények, kivéve a Kecskeméti Főiskolát. A Kecskeméti Főiskolával még szorosabbra kell fűzni a kapcsolatot, ennek közös beiskolázási stratégia kialakítása lehet a kezdete, pl. anyagmérnök szakon az alapképzést Kecskeméten, a mesterképzést Szegeden végeznék a hallgatók.

Nem ismert az EJ Főiskola átalakításának a programja, bizonyos területeken, pl. a vízmérnök képzésben eddig is részt vettek szegedi mérnök szakemberek. A Bajai Főiskola vezetése nyitott az együttműködésre, a részletek kidolgozása 2014 tavaszán már elkezdődik.

Továbbra is fenn kell tartani a hagyományos tudományegyetemi társkarokkal a kapcsolatot, melyre jó fórum a TTK-s Dékáni Kollégium, igaz ez a korábbi döntéshozási funkcióit elvesztette, de a közös stratégiaalkotás lehetősége mindenképpen megmaradhat.

II. Kutatásról

A Természettudományi és Informatikai Kar hagyományosan *magas színvonalú a kutatási tevékenységet* folytat, mely a *sikeres pályázati tevékenységben, a publikációs aktivitásban és a tudományos minősítettek* létszámában és arányában is megmutatkozik. Az *alap- és alkalmazott kutatási tevékenység, a tudományos eredmények közzététele, az oktatás, a képzés tartalmának az új tudományos eredményekkel történő bővítése* mindig is jellemezte a kar oktatóit, kutatóit. Ezért nagyon nehéz szétválasztani a kutatási tevékenységet és az oktatást egymástól. Nem véletlen, hogy a Szegedi Tudományegyetem a kiemelt, majd a *Kutatóegyetemi címet* is elnyerte, és ehhez a Kar tudományos, kutatói teljesítménye nagyban hozzájárult.

A kutatásban elért eredmények fontos szerepet kapnak az *oktatói teljesítményértékelésben, a minőségbiztosításban és az oktatói előmenetelben* egyaránt. Az évenkénti közel 1000 publikáció (döntő többségük referált folyóiratban jelenik meg) mutatja, hogy a karon folyó kutatások eredményit nemzetközileg is jegyzik, elismerik.

A 2011-es intézményi akkreditációban joggal lehetett leírni, hogy a *TTIK mind az oktatási, mind a kutatási eredmények, színvonal alapján hazánk egyik legnagyobb kara és nemcsak a kari, hanem az intézményi akkreditációs követelményeknek is megfelelne.*

Ezt a kutatási aktivitást a kar vezetése mindig olyan stratégiai tényezőnek tekintette, mely nem változhat a jövőben sem. A *kutatási tevékenység ösztönzése* elsődleges kari érdek is. Az oktatás és a kutatás magas színvonalának fenntartása a kar és az intézmény közös feladata. Az elmúlt 5 évben az intézményi finanszírozás elveinek változása, a csökkenő költségvetési bevételek, a kutatás szerepének megváltozásához vezettek. *A kutatási bevételek egyre nagyobb aránya fordítódik a fenntartás, a bérek és a működési költségek alulfinanszírozottságából eredő hiányok pótlására.* Emiatt több olyan kutatási projektben kell

az intézménynek, a karnak részt vennie, melyekben a kutatási oldal elvárásai csökkennek. Az eleve csak bér jellegű kifizetéseket megengedő projektekkel a természettudományi, műszaki, informatikai kutatások nem tudnak mit kezdeni, hiszen a kutatás dologi kiadásaira nincs fedezet. Emellett a műszerbeszerzést támogató pályázatok sem számolnak az amortizációval, a 3-5 év múlva szükségessé, vagy kötelezővé váló felújítás költségeivel.

Kari vezetőként olyan kutatási stratégiát tudok támogatni, melyben a kutatási projektek szervesen illeszkednek a kar hagyományaihoz, oktatásához és hozzájárulnak a kar gazdasági helyzetének javításához, a hosszú távú fenntarthatóság biztosításához.

El kell érni, hogy a *kutatási projektek tervezésekor a lehető legszélesebb (intézeti, tanszéki) kört bevonjuk a projektbe elsődlegesen szakmai alapon*, kihasználva a karon vagy az intézményben *meglévő kapacitásokat*. Csak így lehet, hogy a projekt tudományos és gazdasági előnyei széles körben, pozitív módon hassanak. A kirekesztés és a nem szakmai elven működő együttműködés kényszere nem eredményezhet hatékony együttműködést sem a karon belüli, sem a karok között létrejövő kutatás-fejlesztési programokban.

A kutatások szakmai alapon történő szerveződése mellett elengedhetetlen, hogy a *projekt-szemléletű kutatások menedzsmentje kiépüljön a karon*, melyhez az intézeti struktúra kialakítása mára elkerülhetetlenül szükséges. Az ehhez kapcsolódó indoklást és terveket a „*Vezetői elképzelések részletes terve a gazdálkodásról*” c. dokumentumban mutatom be. Az oktatásban és a kutatásban is kiemelten fontosnak tartom, hogy mindenki azzal foglalkozzon, amihez ért, és ha lehet, *csökkentsük azokat az adminisztratív vagy más feladatokkal kapcsolatos terheket*, amelyek jelenleg elvonják az oktatót, kutatót a saját szakmai feladataiktól.

Támogatom a hagyományos kutatás, fejlesztés irányainak kiszélesítését, elsődlegesen az ipari, gazdasági partnerek szélesebb körű bevonását, melyhez akár jelentős infrastrukturális fejlesztésekre is szükség lehet (pl. új informatikai épület, melyben együtt dolgozhatnának az oktatók, kutatók az ipari partnerekkel, fejlesztőkkel). Ehhez a tanszékcsoporti menedzsmentet és a dékáni hivatali menedzsmentet fejleszteni kell! *Az intézeti rendszerben a tanszékekről több feladatkör átkerülne az intézethez (projektmenedzsmentet nem szükséges tanszéki szinten működtetni gyakran párhuzamosan), ugyanakkor a dékáni hivatalban is koordinálni, menedzselni kell a projekteknek azon részét, ami az intézményi feladatok felé mutat. Ehhez projektirodát kell létrehozni a dékániban!*

Kutatási együttműködést a régiós és hazai nagyvállalatokkal, az MTA kutatóintézeteivel, kiemelten az SZBK-val lehet kezdeményezni. Elsősorban az Csongrád Megyei Mérnök Kamarával, a Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamarával, Szeged Megyejogú Város Önkormányzatával kell olyan szakmai kapcsolatokat kiépíteni, a meglévők erősítése mellett, amelyek révén *az intézmény és a kar számára is hozzáférhetővé válnak a kis- és középvállalkozások számára kiírandó kutatás-fejlesztési pályázatok.*

III. Dékáni Hivatal

Karunkon a minőségi feladatellátást támogató folyamatnak tekintjük a gazdálkodást, a beszerzést, a létesítménygazdálkodást, a hallgatói kapcsolatokat, és az intézményi kommunikációt. E területek hatékony működési kereteinek megteremtése, kiegyensúlyozott fenntartása kulcsfontosságú alkotóeleme annak, hogy alaptervékenységeinket megfelelő módon és minőségben lássuk el, hiszen e folyamatok foglalják keretbe az oktatás, a tudományos, a kutatási és innovációs tevékenységet, biztosítva azok működési hátterét (*MAB intézményi akkreditáció TTIK önértékelés, 2011*).

A TTIK dékánjának munkáját jelenleg 3 dékánhelyettes segíti. A dékánhelyettesek feladatköreit nem módosítanám, azok az elmúlt két dékáni ciklusban jól kialakultak. A rendszeres vezetői megbeszélések hozzájárulnak a felelős döntések meghozatalához. A feladatok, tevékenységek szervezését, előkészítését a dékáni hivatal vezetője és munkatársai segítik. A hallgatói és oktatói létszámhoz képest a karon *kis létszámú Dékáni Hivatal működik.* A Dékáni Hivatal csak *nagy erőfeszítés árán tudja ellátni, a rá jellemző magas színvonalon a feladatát.* A feladatok ellátásában nem csak a létszám okoz problémát, hanem sok esetben az is, hogy a hivatal nem rendelkezik információkkal a kisebb egységek működésével kapcsolatban, így az intézményi központja felé sem tud folyamatos adatszolgáltatást biztosítani.

Az esetleges létszámnövelést a *projektiroda* létrehozásával látom megvalósíthatónak. A projektek foglalkoztassanak olyan projektirodai munkatársakat, akik besegítenek az adminisztrációba, de egyúttal elkészítik a pályázat regisztrálását is a karon és követik a munkaerőmozgásokat. A költségvetési forrásból egészben vagy részben alkalmazott oktatók, kutatók, egyéb személyzet szerződéseinek, egyéb adminisztrációjának kezelésére a Dékáni Hivatalban egy *HR irodát* érdemes szervezni, amely szintén létszámemelkedést fog követelni a hivatalban.

A Tanulmányi Osztályon *bővebb hallgatói információ-nyújtási rendszert* vezetnék be, a nyitvatartás módosításával, ill. a tájékoztatás további korszerűsítésével. A *tanácsadás jellegű tájékoztatást elkülöníteném a tanulmányi tájékoztatástól*. Az előbbi esetén lehetőség lenne hallgatói önkormányzati képviselők bevonására is, mert jelenleg ez párhuzamosan történik a HÖK Irodán.

Az idegen nyelvű képzések kiszélesítése miatt rövidesen szükség lesz a külföldi hallgatók tájékoztatását segítő munkatárs(ak) felvételére.

A *Dékáni Hivatalban is kialakítanék egy belső minőségbiztosítási, és értékelési rendszert*. Az oktatással kapcsolatos pályázati forrásokból, oktatási saját bevételekből lehetne növelni az alkalmazottak alacsony bérét.

A Bolyai épület átadásával, 2014 tavaszán felújított környezetbe költözik vissza a Dékáni Hivatal és a Tanulmányi Osztály, ezzel a régi helyen, de modern környezetben láthatja el majd a feladatait.

IV. Hallgatói Önkormányzat

A TTIK Hallgatói Önkormányzatával a Kar vezetésének jó a kapcsolata. Mindenképpen szükségesnek látom, hogy *többször nyilvánítson a HÖK véleményt*, elsősorban az őket közvetlenül érintő oktatási, oktatásszervezési kérdésekben. A HÖK elnöke a Kari Elnökség, a Kari HÖK delegált képviselői a Kari Tanács tagjai. Az elmúlt években számos pozitív kezdeményezés érkezett a HÖK részéről, terepgyakorlatok támogatására, első éves hallgató ösztöndíjrendszeren kívüli támogatására vonatkozóan. Ezek *az együttműködések szakmai alapon tovább bővíthetők* és minden hasonló kezdeményezése nyitott vagyok. A Hallgatói Önkormányzat érdekképviseleti rendszerével egyetértek, viszont szorosabb együttműködésre van szükség a jövőben, hogy *párhuzamos szerepek ne alakuljanak ki*. A hallgatói tanácsadról már korábban megjegyeztem, hogy az TO-n a HÖK bevonásával is működhetne. Az alapszakok önértékelésébe is be kell vonni a hallgatókat. A hallgatói szempontú értékelés segíthet a képzések fejlesztésében.

V. A Kar képviselete az intézményben és más testületekben

A Kar dékánja a Szenátusban, az azt előkészítő Dékáni Kollégiumban és más intézményi bizottságokban képviseli a kart, terjeszti elő a kar javaslatait és nyilvánít véleményt. A megválasztott dékánnak a kar stratégiájának, fejlesztési koncepciójának

megfelelően kell megjeleníteni a kar érdekeit az intézményi fórumokon. *A hallgatói létszám, a kiváló hallgatók tudományos eredményei, az oktatás színvonala, az oktatók, kutatók tudományos teljesítménye, a pályázati aktivitás és eredményesség szükséges és elegendő alapot biztosít a TTIK mindenkori dékánjának, hogy a kar véleményét mindig határozottan kinyilvánítsa és a kari érdekeket intézményi szinten is érvényesítse.* Ezek az érdeket nem különböznek a Szegedi Tudományegyetem intézményi érdekeivel, melyet mindig az oktatás és a kutatás magas színvonalára való törekvés jellemzett.

A TTIK dékánja hivatalból tagja több hazai szakmai szervezetnek, pl. a Magyar Rektori Konferencia szakmai bizottságainak. Ezeken a fórumokra való felkészülés során igénybe kívánom venni a Kar szakmai fórumait, korábbi kari vezetők tapasztalatait.

SWOT-elemzés

	oktatás	kutatás	egyéb feladatellátás
Erősségek	<ul style="list-style-type: none"> • Teljes képzési kínálat • Magas színvonalú oktatás • Laborok, gyakorlatorientált képzés • Magas hozzáadott érték • Tehetséggondozás • Oktatási együttműködések külföldi partnerekkel, csere-programok • Jól működő tudományos minősítési rendszer, magas követelmények az oktatói előremeneteli rendszerben 	<ul style="list-style-type: none"> • Tudományos eredményesség, minősített kutatók • Széles kapcsolati háló • Magas színvonalú alap-kutatás • Publikációs teljesítmény • Interdiszciplináris kutatások • Akadémiai kutatócsoportok • Eredményes pályázati, kutatási tevékenység 	<ul style="list-style-type: none"> • Stabilan működő szervezeti struktúra • Jól működő döntés-előkészítő, döntéshozó rendszer, hatékony ügyvitel, oktatásszervezés • Jól menedzselte beiskolázási rendszer • Működő hallgatói véleményezési rendszer
Gyengeségek	<ul style="list-style-type: none"> • Idegen nyelvű képzések hiánya • Tanártovábbképzés hiánya • Pályakövetés alacsony hatékonysága • Bemeneti nézőpontú képzés, • Alap és mesterképzések tematikái 	<ul style="list-style-type: none"> • Műszerfejlesztés, amortizáció • Kutatási terek hiánya • Dologi kiadások alacsony szintje • Szabad kapacitások kihasználása intézményen belül és kívül • Párhuzamos fejlesztések 	<ul style="list-style-type: none"> • Kari érdekek intézményi szintű elfogadtatása • Szervezeti struktúra egyes elemeiben elfogytak a feladatok
Lehetőségek	<ul style="list-style-type: none"> • Közös képzés, közös diploma kiadás • Kooperatív képzések ipari partnereknek • Önértékelés és minőségbiztosítás javítása • Kimeneti nézőpontú képzés és módszertan hiánya • Oktatási saját bevételek növelése 	<ul style="list-style-type: none"> • Kutatási saját bevételek növelése • Az ELI okozta fejlődés hatásainak kihasználása • Kutatási projektek adminisztratív terheinek csökkentése • Inkubátorházak kialakítása • Ipari partnerekkel közös projektek indítása • Innováció, szabadalmak 	<ul style="list-style-type: none"> • Intézeti szervezeti struktúra • HR, projektmenedzsment feladatok átkerülése intézeti és kari szintre • Párhuzamos intézményi tevékenységek csökkentése
Veszélyek	<ul style="list-style-type: none"> • A jó képességű érettségizettek egy része máshova jelentkezik • Növekvő hazai verseny a hallgatókért, az intézmények oktatási palettájának hasonlósága fennmarad • fiatal oktatók külföldre távozása, az oktatói elő-menetel pénzügyi forrásainak alacsony szintje 	<ul style="list-style-type: none"> • Kutatási források felhasználása az alapfeladatok ellátására, bérekre, dologi kiadásokra • EU-s támogatási források csökkenése, megszűnése 	<ul style="list-style-type: none"> • A régió ipari, gazdasági aktivitása csökken, munkahelymegtartó, -teremtő képessége alacsony marad • Csökkenő finanszírozás

Handwritten signature